

ΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ.

Κύριε Ράλλη, βγῆτε ἀπὸ τὸ παραθύρον σας ν' ἀκούστε καὶ μίαν φωνὴν μακρυνήν.

'Ἐκ τῶν φυλλῶν τῆς Ἰθάκης μᾶς ἐστάλη ἀντίγραφον τοῦ τηλεγραφήματος ὅπερ πρὸ ἡμερῶν ἀπηνύθυναν οἱ κατάδικοι πρὸς τὸ Γιουργικόν Συμβούλιον, βεβαίως ἀνεύ ἀποτελέσματος, βεβαίως χωρὶς κανὸν νὰ λαβῇ γνῶσιν τοῦ φρικτοῦ τηλεγραφήματος ἡ Κυθέρωντος.

'Ιδοὺ αὐτό.

Τηλεγράφησεν τοῦ Συμβούλιον

τηλεγράφησεν τοῦ Συμβούλιον

"Ἄρτος αἰσχροτάτης ποιότητος, μεμιγμένον; ἐπιβλαβεῖς ὑλας. Διήμερον νήστεις. Φρούρωρος παίσιοι ῥοπάλοις. Τιμωροῦν ἡμᾶς δίκην μαύρων. Ἀρχαὶ ἀδιαφοροῦν ἐν ὄνοματι ἀνθρωπότητος.

Κατ' ἐτολίγην καταδίκων
Γεώργ. Κ. Μπουκανάς.

Ψωμὶ ἀπὸ λάσπη, νηστεία διήμερος καὶ ῥόπαλα φρουράρχου, ίδοὺ, κύριε Ράλλη, τί τελεῖται ἐν ὄνοματι σας.

Περιμένομεν νὰ ἐνεργήσητε!

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

Βιέττη 20 Αυγούστου 82.

Εἰς Αμερικανὸς Γκόντεμ οὐνομαζόμενος ἀνεκάλυψε ἐν εἶδος χάρτου διὰ τῆς καταλλήλου κατεργασίας τοῦ φύλλου τοῦ Ανανά. Ο χάρτης οὗτος εἶναι ἴσχυρότατος καὶ ἀδιαπέραστος εἰς τὸ ὄδορο. διὰ νὰ πείσῃ δὲ τοὺς συμπα-

τριώτας του, κατεσκεύασεν ἐν πλοϊον ἐξ αὐτοῦ τοῦ χάρτου, τὸ ὄποιον ἐξύγιε μόλις 25 ὄκαδες καὶ ἐπεγγίρησε ἐν ταξείδιον δύο χιλιόδων μιλλίων εἰς τὸν Ωκεανό!!

Πάλιν ἐν Αμερικῇ:

Τὸν περιώνυμον Τάννερ, τοῦ ὄποίου τὰ πειράματα μετ' ἀγωνίας παρηκολούθουν οἱ ὑπαλλήλοι τῆς Ἑλληνικού Κυβερνήσεως, (διότι ἐπρόκειτο, ως γνωστὸν, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι διάθρωπος δύναται νὰ ζήσῃ τρώγων ἀπαξ μάνον τοῦ μηνὸς) ἐμιμήθη εἰς ἀλλοι, Αμερικανὸς πάλιν, ἐπὶ 51 ἡμέρας οὐδεμίαν τροφὴν λαβών! Τὸ πείραμα ὅμως τοῦτο εἰχε καθαρῶς ἐγωιστικὸν χαρακτῆρας· διότι διερμάτιζόμενος ἦτο παράφρων, ὄνοματι Clark, καὶ συνέλαβε τὴν σώφρονα ταύτην ἰδέαν φρονῶν ὅτι μόνον διὰ τῆς ἀστίας δύναται νὰ θεραπευθῇ. Τρόποντι εἰς τὴν 51ην ἡμέραν ἦτο ἐντελῶς ὑγιὴς τὰς φρένας!

Πόσον ἐνθαρρυντικὸν εἶναι τὸ γεγονός τοῦτο ὑπὸ πολλᾶς ἐπόψεις!!

Αἰωνίως εἰς τὴν Αμερικήν!:

Αὐτοὶ οἱ Αμερικανοὶ τόσον θὰ προοδεύσουν, ὅστε μετ' οὐλίγον ἡμεῖς οἱ Εὐρωπαῖοι ως πρὸς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὰς τέχνας θὰ θεωρούμεθα ως ἄγριοι λαοί.

Ο κ. Τζόν Γκόδερο ἐπιθέτων δὲν ξεύρω πῶς τὰς φωτογραφικὰς εἰκόνας τῶν μελῶν μιᾶς οἰκογενείας τὴν μίαν ἐπὶ τῆς ἀλλης, κατορθόντες νὰ ἔχαγάγῃ μίαν φωτογραφίαν ἔχουσαν τὸν γενικὸν τύπον τῆς οἰκογενείας.

Ο ἕδιος κατώρθωσε νὰ ἐφεύρῃ μίαν ἀπλούστατην μηχανὴν, δι' ἣς οἱ καθήμενοι εἰς τὸ καφφενεῖον τοῦ Γιαννοπούλου, παραδείγματος χάριν, δύνανται εὔκόλως νὰ μετρῶσι τὰς ἀκτῖνας τῶν τροχῶν μιᾶς ἀμάξης διερχομένης ταχύτατα, ἢ νὰ μετρῶσι τὰ βήματα καλπάζοντος ἵππου.

— Μπράβο Χριστέ μου! εἶπεν ἐπὶ τέλους, ἐγερθεὶς καὶ γελῶν ἡδέως· ἐσὺ, βλέπω ἔγεινες σοσιαλιστὴς σωστός· ζητεῖς ισότητα πλήρη διὰ τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ μή· δὲν ὑπάρχει ἀμαρτία! καὶ ἐγὼ αὐτὸν φρονῶ· ἀρκεῖ ὅμως ἡ μελαγχολία σου αὐτὴ νὰ λείψῃ εἰς τὸ μέλλον καὶ ἐγὼ τὰ διορθώνω ὅλα. Αμέσως θὰ διατάξω νὰ μὴ ὑπάρχῃ πλέον "Ἀδης· κάρνυμεν μάλιστα καὶ οίκονομίαν γαιανθράκων καὶ ξύλων. Εἶναι κορίμα τῷ σόντι νὰ βασανίζωνται αἰώνιως οἱ δυστυχεῖς ἀνθρώποι· τί μὲ πταίσουν, ἀφοῦ ἐγὼ τοὺς ἐπλακαὶ μὲ τοιαύτην φύσιν; νομίζεις ὅτι μὲ μέλει, ἂν μὲ λατρεύουν ἡ ὄχι; Ἐγὼ, νὰ σὲ εἴπω (θὰ εἶναι ἴσως τώρα τρεῖς χιλιάδες καὶ πλέον ἔτη, ἐσὺ ἀκόμη δὲν ἡσο γεννημένος;) ἥκουσα τὰς συμβουλὰς μερικῶν Εβραίων, κατὶ Αθραμ, κατὶ Μελχισεδὲκ, ἐνὸς Φωραλέου Ιωβ καὶ τινῶν ἄλλων οἱ ὄποιοι μὲ παρεπονοῦντο ὅτι δὲν εἶναι δίκαιοι καὶ ὄρθιον, αὐτοὶ τόσον ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ἀνθρώποι, νὰ εἶναι μάζι μὲ τόσους ἄλλους ἀμαρτωλούς, ἀπίστους καὶ κακούργους εἰς τὸ αὐτὸν μέρος, καὶ ὅτι ἡτο ἀνάγκη νὰ γείνῃ ἐν χωριστὸν μέρος, εἰς ἥδης, ἐνθα διὰ την τιμωρῶνται καίσμενοι καὶ τυραννούμενοι οἱ πταῖσται. Γνωρίζεις τὸν χαρακτῆρά μου, τοὺς ἥκουσα καὶ εἴπα ἀμέσως νὰ γείνῃ δὲ "Ἀδης, καὶ ἐγένετο δὲ "Ἀδης. Κατώρθωσαν οἱ ἀθλῖοι νὰ διεγείρωσι τὴν φιλοτιμίαν μου καὶ τὴν ὑπερηφάνειάν μου· καὶ τωάντι ἐσκέφθην διατί νὰ μὴ μὲ λατρεύσωσιν ὅλοι, ἀλλὰ νὰ τολμῶσι μάλιστα καὶ νὰ μὲ ὑδρίζωσιν ἐνίστε; Νέθανθην τὴν ἀξιοπρέπειάν μου προσβαλλομένην, καὶ διέ-

ταξκ τὴν τιμωρίαν των, λίγην ἐπιπολαίως πράξας, τὸ διμολογῶ. "Εκτότε οῦτε κανὸν ἐσκέφθην περὶ τούτου, ἀφῆσαις δλῆν τὴν φροντίδα εἰς αὐτοὺς τοὺς χαχάμηδες· ἀπ' τὸ Θεό καὶ στὰς χέρια τους. Σὲ εὐχαριστῶ ὅτι μὲ ἔξαγεις τῆς πλάνης. Αὔριον λίγην πρωὶ θὰ ἐορτασθῇ ἐπισήμως ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν κολαζούμενων. Ετελείωσε!

Ο Μονογενῆς ὥρμης πλήρης παραφρόου χαρᾶς καὶ ἡσπάσθη ἐπανειλημένως τὴν δεξιὰν τοῦ Υψίστου οὐδέποτε ἥλπιζε μίαν τοιαύτην αἰσιάν καὶ ἀπότομον λύσιν τῆς ἐπιθυμίας του ἡτοις τὸν διεβίβρωσκεν ἀπὸ πολλοῖς χρόνοι· τί ἀλλο ἐπεθύμει ἢ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἀνθρώπων; οὐδεμία πλέον τύφις συνειδότος τῶν ἔμεινε διὰ τὰς κακὰς τὰς ὄποιας ἄλλοτε ἐπήνεγκεν ἀκούσιως εἰς τὴν ἀνθρώποτα, διότι ἔσωσε πλέον αὐτὴν ἀπὸ τὴν αἰώνιον κόλασιν.

Καὶ ὁ Παντοδύναμος, οὐχὶ ὀλιγώτερον συγκεκινημένος τὸ ἔκρατει σφιγκτὰ εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τὸν ἡσάζετο. Ήτο τωάντι συγκινητικὸν θέαμα νὰ τοὺς ἔβλεπε τις.

Αἴφνης ἡχεῖ ὁ ἡλεκτρικὸς κώδων τῆς αἰθούσης· εἰς τὸ ἐπιτακτικὸν πρόσταγμα τοῦ Υψίστου, ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται εἰς γέρων μὲ ἀπαστράπτουσαν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀδαμάντων στολήν ἡ λευκὴ ως χιών γενειάς του κατήρχετο σχεδὸν μέχρι τῶν γονάτων· αἱ ρύτιδες τοῦ προσώπου του ἡσαν ἀπειράθιμοι, ως κυματίδια διεγειρόμενα ὑπὸ ἐλαχίστου ἀέρος ἐπὶ μικρᾶς ἐπιφανείας. Ήδατος· οἱ

“Η μηχανή αύτη είνε έν απλούστατον μικρὸν κιβώτιον, εἰς ραπέτασμα τὸ ὄποιον ῥυθμίζει τὴν ποσότητα τοῦ φωτός τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ ὄποιου ὑπάρχει ἐν χωνοειδὲς βάσητο διαρκεῖ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας· ἀς εἶνε· ἀρχίζει θυσμα τετρημένον, ἀκριβῶς δὲ εἰς τὴν ἀπέναντι πλευρὰν ἡ παράστασις· προσοχή!”

* * *

ΣΚΗΝΗ Α'.

Φωτογρ. Λάβετε τὰς θέσεις σας! Αἱ κυρίαι καὶ οἱ κύριοι νὰ σταθοῦν, παρακαλῶ, ἐναλλάξ· ὁ πρῶτος Κύριος παρακαλῶ, νὰ βλέπῃ τὸ καρφίον τοῦτο ἀφελῶς· (τὸ δεικνύει δεξιὰ εἰς τὸ τοῖχον)· μὴ σφίγγεσθε· ἀβιάστως· ἔτσι· καλῶ.

Η Κυρία, παρακαλῶ, νὰ βλέπῃ ἀσκαρδαμυκτεῖ ἐμέ· ἐνα ἐλαφρὸν μειδίαμα δὲν δίδετε, κυρία, εἰς τὴν φυσιογνωμίαν σας; ἔτσι· μὲ ἀφέλειαν· ὥρατα!

Ο τρίτος Κύριος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ βλέπῃ ταύτοχρόνας μετὰ τῆς τελευταίας κυρίας (Ζητῶν σημεῖόν τι) νὰ, π. χ. αὐτὴν τὴν μιτῶν ἐδῶ εἰς τὸν τοῖχον;

Ηθοπ. — Βλέπουσι.

III Κυρέα. — ταύτοχρόνως νὰ βλέπωμεν; Η ἐναλλάξ;

Φωτογρ. Ταύτοχρόνως! ταύτοχρόνως! ἔτσι· καλά· ὥρατα· μὴ σφίγγεσθε! ἀκίνητοι!

(Ο φωτογράφος ὑποθετεῖ τίθεται ὅπισθεν τῆς μηχανῆς του καὶ καλύπτεται διὰ τοῦ μαύρου καλύμματος ὡς ιεροδιάκονος χειροτονούμενος εἰς παππάν.)

Οι ἡθοποιοί ἥδη ἐκοκκάλωσαν πλέον· τοὺς οἰκτείρομεν:

Φωτογρ. Ο πρῶτος Κύριος, παρακαλῶ, νὰ ἀπομακρύνῃ ὅλιγον τι τὸν μικρὸν δάκτυλόν του ἐκ τῶν ἀλλων δακτύλων· η κυρία δὲν ὑψόνει ὅλιγον τὸν λαιμόν της; τὸ γόνυκτόν σας, Κύριε, μὴ τὸ κάμπτετε τόσον. Ἐκεῖνο τὸ μειδίαμά σας ὅλιγον τι ἐλαττώσατε το, Κύριε, παρακαλῶ, ἀν εἶνε δυνατόν· ο τρίτος Κύριος ἀς μὴ σφίγγῃ τόσον τὴν καθέλκαν· τὸ ῥιπίδιον ἀνεστραμμένως κρατήσατε το, σας ἵκετεύω· ὁ λαιμοδέστης σας εἶνε ἀτακτος· τὸ μαν-

‘Ο αὐτὸς Γκόδερ, ναί, μάλιστα, ὁ Γκόδερ ἐγεννήθη φαίνεται μόνον καὶ μόνον νὰ ἐντροπίζῃ τοὺς φωτογράφους τῶν Αθηνῶν.

Καὶ ίδού.

Δὲν σὲ φθάνει ὅτι φέρεις νυχθημερὸν τὰ μοῦτρά σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· δὲν σὲ φθάνει ὅτι τὰ βλέπεις εἰς τὸν καθρέπτην, εἰς τὰ ἔλη τῆς Πλάκας καὶ τοῦ Ψυρᾶ, εἰς τὰς λαμπούσας παρειάς μερικῶν Κυριῶν, καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς στίλβοντας ὄφθαλμοὺς τῶν ὑπαστυνόμων, κλητήρων καὶ χωροφυλάκων· ἀλλὰ σὲ κατεβαίνει ἵδεα νὰ τὰ ἰδῇς καὶ φωτογραφημένα. Καλά· εἰσαι κύριος.

Μεταβοσίεις εἰς τὸν Φωτογράφον, ὁ δποτος μετὰ η ἀνεν μειδιάματος, σὲ ὅδηγει εἰς μίαν αἰθουσαν θερμοκρασίας λουτρικῆς· δὲν πειράζει· χάριν τοῦ ἔχυτοῦ σου ὑπομένεις· η μεγάλη σου φιλοδοξία εἶνε νὰ βλέπῃς τὸν ἔχυτόν σου χάρτινον· ἔ! δι’ αὐτὴν θυσιάζεις μερικάς ὄκαδας ιδρῶτος· Ἀλλὰ οὔτε διὰ τοῦ ιδρῶτος σου, οὔτε διὰ τῶν χρημάτων σου, θὰ ἔχης τὸ ὥρατον ἀντίτυπόν σου, ὅχι πρέπει καὶ νὰ παραστήσῃς ὅλιγον.

Εἰσθε ὑποθετέον τέσσαρες φωτογραφούμενοι· δύο Κυρίαι καὶ δύο Κύριοι· ὁ φωτογράφος ἀμέσως σας μεταβάλλει εἰς ἡθοποιούς παντομίμας· ὁ ίδιος γίνεται ὑποθετεύς.

Αἴρει, χωρίς νὰ σφυρίζῃ, τὴν αὐλαίαν, δηλαδὴ τὸ πα-

ὄφθαλμοί του δὲν ἐφάνοντο, διότι ἔφερε δίοπτρον ἐκ μελανωτάτου χρώματος, δι’ οὐ καὶ μόνον ἡδύνατο νὰ ἀτενίσῃ πᾶς μακάριος τὸν ὃς ἡλιον ἀστράπτοντα “Ψύστον”· η ὅλη φυσιογνωμία του ἐξέφραζε σοβαρότητα δουλικήν. Ήτο ὁ αὐλάρχης Μαθουσάλας· ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐκράτει δίσκον χρυσοῦν διὰ πολυτίμων λίθων πεποικιλμένον· εἰς ἐν ἐρωτηματικὸν καὶ μεγαλοπρεπές· νεῦμα τῆς Α. Μεγαλειότητος, προεχώρησεν ὅλιγα βήματα θέτων τὴν δεξιάν του ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ ποιῶν βαθυτάτην ὑποκλίσιαν ἐπαρουσίας τὸν δίσκον, ἐφ’ οὐ ήσαν δύο ἐπισκεπτήρια.

— Εἶνε ὁ Αγιος Πέτρος καὶ ὁ κύριος Σωκράτης! ἀνεφώνησεν ἡ Α. Μεγαλειότης ἀποταθείς πρὸς τὸν Μονογενῆ.

— Εἰπὲ αὐτοῖς νὰ εἰσέλθωσιν, Μαθουσάλα· ὁ γέρων στραφεῖς ως μηχανὴ ἐξῆλθε τῆς Αιθούσης.

— Παραδόξος μοι φαίνεται, λέγει ὁ Μονογενῆς, η τοιαύτη ἔκτακτος ἐπίσκεψις· ἔχω μίαν προσίσθησιν....

— Καὶ ἐγὼ είμαι περίεργος νὰ μάθω, διέκοψεν ὁ Παντοδιύναρος, διὰ ποιὸν λόγον ἔρχονται· εἶνε ἀρκετοὶ αἰώνες, ἀφ’ ὅτου δὲν τοὺς εἶδα. Ἐν τούτοις λάθε, παρακαλῶ, τὴν θέσιν σου καὶ ἀς περιμείνωμεν.

Η Α. Μεγαλειότης ὁ Πατήρ ἐτοποθετήθη ἐπὶ τοῦ ἐκθαμβούγοτος τοὺς ὄφθαλμοὺς μεγαλοπρεποῦς θρόνου· ὁ δὲ Μονογενῆς ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατέρος εἰς μικρότερον θρόνον, δι’ ἐνὸς δὲ διὰ τῶν χειλέων συρίγματος τοῦ εύδοκηση νὰ ἐκτελέσῃ μίαν παράκλησιν ἀνδρὸς, οἵος ὁ Παντοδιύναρος ἐπέταξε καὶ τὸ Αγιον Πνεῦμα ἐν εἶδει κ.

πειστερᾶς καὶ ἐστάθη εἰς τὸν ἀέρα ἀκίνητον μεταξὺ καὶ ἀνωθεν τῶν κεφαλῶν τῶν δύο, ἐκπέμπον ἀκτινοειδῶς ἀστράπτοντα φῶς ἐκ τοῦ ράμφους του.

Μετ’ ὅλιγον παρουσιάσθησαν ὁ Αγιος Πέτρος καὶ ὁ Σωκράτης φέροντες διπλὰ μελανὰ δίοπτρα εἰς τοὺς ὄφθαλμοὺς, προπορευομένου τοῦ Αγίου Πέτρου. Ο Αλκιβιάδης ἐκρίθη καλόν νὰ μείνῃ κάτω· δὲν εἶχε δὲ λόγον νὰ στενοχωρηθῇ, διότι τὸν προσεκάλεσεν ὁ Αρχάγελος, ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς, Μιχαὴλ εἰς τὰ ὥρατα δωμάτια του, ἔνθα συνωμίλουν περὶ διαφόρων στρατιωτικῶν πραγμάτων καταθέρευοντες τὰς συζητήσεις των δι’ ἀφρώδους καιρυπανίου.

Η Α. Μεγαλειότης ἔνευσε διὰ τῆς χειρὸς εἰς τοὺς ἐπισκέπτας του νὰ λάθωσι θέσιν, καὶ ἡρώτησε μετὰ μειδιάματος πλήρους καλοκαγαθίας τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεως των.

Ο Αγιος Πέτρος, ως ἐσυμφωνήθη μεταξὺ των, ἔλαβε πρῶτος τὸν λόγον, ποιήσας βαθυτάτην ὑπόκλισιν, καὶ εἶπεν ὅτι ἡλθε νὰ καθυποβάλῃ τὰ σεβόματά του εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, διότι εἶχε πολὺν κατρόν νὰ τύχῃ τῆς τιμῆς ταύτης· πρὸς τούτοις δὲ ἡλθε νὰ βοηθήσῃ τὸν κ. Σωκράτην εἰς μίαν παράκλησιν, ἣν ἔχει νὰ κάμη πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα· τολμᾶ δὲ νὰ πιστεύῃ ὅτι Αὕτη ἐν τῇ ἀπειρῷ ἀγαθότητι καὶ εὐσπλαγχνίᾳ τῆς θεοῦ δικαιοήση νὰ ἐκτελέσῃ μίαν παράκλησιν ἀνδρὸς, οἵος ὁ Σωκράτης, τοῦ διποίου ἡ διαγωγὴ ἐν τε τῷ ἀλλῳ κα-

δόλιον είνε καλὸν νὰ μὴ φαίνεται, Κύριε Κουμπωθῆτε ἔσεις· ξεκουμπωθῆτε ἔσεις· προχωρήσατε ὀλίγον τι· ὅπεισω ὑποίλια· ἐμπρὸς δὲ ὕμος. Χαρούμενοι· ἀφελῶς. Καλά.

(Οἱ δυστυχεῖς ἀκούσιοι ἡθοποιοὶ τῆς τραγικοκωμίας ταύτης Παντομίμας ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ πλέον λαμβάνουν τὰς διαφόρους ὑπαγορευομένας στάσεις καὶ φυσιογνωμίας· τοὺς κλαίομεν.)

ΣΚΗΝΗ Β'.

Φωτογρ. (ἀποκαλυπτόμενος καὶ τείνων τὴν χεῖρα νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ πᾶμα τῆς μηχανῆς). Τώρα κυρίαι καὶ κύριοι, είνε ἡ κριτικὴ, ἡ ψυχολογικὴ στιγμὴ. Προσοχή! μὴ κινεῖσθε· ἀρχίζω! Θὰ ἀρχίσω! μὴ στενοχωρήσθε! ἀφελῶς! ὁ πρῶτος Κύριος, βλέπω, ἐπλησίασε πάλιν τὸν μικρὸν δάκτυλον· ἔσεις, δὲ λαιμὸς πρὸς τὰ ὄντα παρακαλῶ· ἀρχίζω! Θὰ ἀρχίσω! ἦρχισα! τὸ γόνατο πρὸς τὰ ἔξω ὄλιγον τι· τὸ ριπίδιόν σας Κυρία· ἐμπρός! Θὰ ἀρχίσω! νά! ἦρχισα! ἀκίνητοι! μὴν ἀπομακρύνεσθε Κύριε ἀπὸ τὴν Κυρίαν. Προσοχή! ἀρχίζω! ἔκεινο τὸ κομψὸν σας δὲν είνε δυνατὸν Κύριε νὰ μὴ φαίνεται; Λοιπόν! σᾶς παρακαλῶ προσέξατε! δύο τρίχες τοῦ μύστηκός σας δὲν στέκονται καλῶς. Ἀκίνητοι! ἦρχισα! ὅσπ.

(Αἴρεται τὸ καπάκιον, καὶ καταπετάννυται οἱ φωτογραφούμενοι.)

μὲ προσποιητὸν μειδίκωμα, μὲ οὐδεμίαν ἔκφρασιν, ἡ ἀγρία· "Έχω μίαν φωτογραφίαν ἐνὸς φίλου μου Ἡπειρώτου μὲ ἀλβανικὴν φυσιογνωμίαν, τὴν ὅποιαν σπανιώτατα τολμῶ νὰ ἀτενίσω· είνε ἀγριωτάτη· εἰς ὅσους τὴν ἔδειξα, ἐτράπησαν εἰς φυγήν· καὶ ἐν τούτοις ὁ φίλος μου είνε ἡμερώτατος. Πῶς κατωρθώσεν ὁ φωτογράφος νὰ τὸν ἔξαγριωσῃ, είνε μυστήριον!!"

"Ε, λοιπόν· ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ μαρτύρια ὁ ἀμερικανὸς Γκόδερ μᾶς σώζει. Ἐφεῦρεν ἔνα τρόπον ὥστε νὰ δύναται νὰ φωτογραφῇ εὑρίσκομενος ἐντὸς ἀμαξοστοιχίας τρεχούσης μὲ τὴν μεγίστην ταχύτητα. Ἀπὸ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιά π. χ. σιδηροδρόμου δύναται νὰ φωτογραφήσῃ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως του ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς Ἰμαλιείου κορυφῆς τοῦ κ. Παρασκευαῖδου μέχρι τοῦ σταθμοῦ Πειραιῶς, ὅλα τὰ ἐν τῷ μεταξὺ εὑρίσκομενα ἀντικείμενα· οἷον τὸν Πάρονηθα, τὸ Δαφνὶ, τὸν ἔλαιωνα, τὰ ἀμπέλια, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῶα εἰς οἰανδήποτε στάσιν ἔτυχον νὰ εὑρεθῶσι. Ο μόνος κόπος τοῦ Γκόδερ θὰ είνε νὰ συνάξῃ τὴν ώς κορδέλλαν ὑπὸ τῆς μηχανῆς του ἐκτυλιστομένην φωτογραφικὴν εἰκόνα.

"Ο μέγας Γκόδερ ἐκτὸς τοῦ ὅτι μᾶς σώζει ἀπὸ τὴν ιεροδικαστικὴν αἰθουσαν τῶν συνήθων σημερινῶν φωτογράφων, μᾶς ἀπαλλάσσει ἀκόμη ἀπὸ μίαν φοβερὰν ἀπώλειαν χρόνου, ὃ ὅποιος εἰς τὴν πατρίδα του τούλαχιστον είνε χρήματα.

Τὰ σύρτα καὶ τὰ φέρτα πρὸς τὸν φωτογράφον δὲν ὑπάρχουν· διότι δὲ Γκόδερ ἐδήλωσεν εἰς τοὺς πατριώτας του ὅτι: ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ φωτογραφηθῇ κατὰ τὸ νέον σύστημα ἀς μὲ γράψῃ τὴν ἔξτης ἐπιστολήν:

Πρὸς τὸν Κύριον Γκόδερ,

Mastard Street. No 5.

Τὴν ὥραν, π. μ. ἡ . . . μ. μ. Θὰ εἴμαι εἰς τὴν ὁδὸν

σμφ καὶ ἐνταῦθικ ὑπῆρξε καθ' ὅλα ἀμεμπτος, καὶ τοῦ ὅποιου αἱ ὑπηρεσίαι παρέσχον μεγάλην ἐκδούλευσιν εἰς τὸ Κράτος τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Αἱ λέξεις αὗται ἐλέχθησαν μετὰ ἀρκετῆς συγκινήσεως καὶ διακοπῆς ἐνίστε.

Μετὰ ταῦτα ἡρώτησεν δὲ Παντοδύναμος τὸν Σωκράτην, ὅποιου εἴδους ἦτο ἡ χάρις ἦν ἐζήτει. Πρὸς στιγμὴν δὲ οἱ Σωκράτης ἐδίστασε καὶ προσέβλεψε πρὸς τὸν "Αγιον Πέτρον" ἀλλ' εἶτα μετὰ θάρρους ἐξέθηκε τὴν ἐπιθυμίαν του.

— Μεγαλειότατε, εἶπε, πρὸ καιροῦ φλέγομαι ὑπὸ τῆς περιεργείας νὰ ἔδω ἰδίοις ὄφθαλμοῖς τὴν πρόσοδον, ἢν ἔκαμον ἔκει κάτω οἱ ἀνθρώποι, κυρίως δὲ εἰς τὴν ἴδιαν τέραν μου πατρίδα, τὰς Ἀθήνας. Ἀκούω ἐνίστε συγκεχυμένας τινὰς διηγήσεις περὶ θαυμασίων ἀνακαλύψεων, νεωτέρων φιλοσοφικῶν ἴδεων καὶ περὶ τόσων ἀλλων πραγμάτων, τὰ ὄποια μοὶ φαίνονται ώς μῦθοι. Πόσον δὲ θὰ σᾶς εἴμαι εὐγνώμων, Μεγαλειότατε, ἐάν μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ καταβῶ εἰς τὴν Γῆν διὰ τῆς παντοδύναμου βοηθείας σας! Δόξα Υμῖν, εἴμαι λίαν εὔτυχης ἐνταῦθικ· ἀλλὰ τὴν εὔτυχίαν μου ταύτην ταράττει πολὺ τὸ πάθος τῆς νοσταλγίας, ὅπερ πρὸ πολλοῦ μὲ κατεκυρίευσεν· ἔχω πλήρη συνειδήσιν ὅτι γίνομαι φορτικός, καὶ μάλιστα ἔτι φορτικώτερος, ἐάν σᾶς εἴπω ὅτι σκοπεύω νὰ συμπαραλάβω ἐνεκκα τῶν γηρατείων μου, καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην.

— Καὶ ἐν ὄντατι τίνος, παρακαλῶ, ἐπιθυμεῖς νὰ κα-

ταβῆς κύριε Σωκράτη; ἡρώτησεν ἡ Α. Μεγαλειότης μετὰ τοικύτης σοβαρότητος, ώστε σχεδὸν δὲ Σωκράτης ἔχει τὸ θάρρος καὶ τὴν φιλοσοφικήν του ἀπάθειαν.

— 'Ἐν ὄντατι οὐδενὸς, Μεγαλειότατε! ώς ἀγνωστος, incognito . . .

— 'Α! τότε ἀλλαζει· διότι ὅταν ὑπάγῃ τις ἐκεῖ ἐκ μέρους μου, (καὶ προσέβλεψε μειδιῶν συγχρόνως δὲ Υψίστος τὸν δεξιό τοῦ θαυματείον Υἱόν του) τότε βλάπτει μαλλιὸν τὴν ἀνθρωπότητα.

Σιγὴ ἐπεκράτησε πρὸς στιγμὴν, διότι δὲ Παντοδύναμος ἐδίσταζε καὶ δὲν ἔδιδε καταφάτικὴν ἀπάντησιν· τὰ ποάργυρατα εὑρίσκοντο εἰς κρίσιμον κατάστασιν. Ἄλλα τὸ ίκετευτικὸν καὶ πλήρες συμπτυχείας βλέψυμα τοῦ Σωκράτους πρὸς τὸν Μονογενῆ ἡνάγκησε τοῦτον νὰ λάβῃ τὴν ὑπεράσπισιν καὶ ἔλθῃ πρὸς βοήθειαν δι' ἐνὸς λογιδρίου θερμοτάτου καὶ λίαν κολακευτικοῦ διὰ τὸν Σωκράτη, καὶ ἐν τέλει ψιθυρίσκεις κρυφίως λέξεις τινὰς εἰς τὸ οὖς τοῦ Πατρός του, ἐδωκεν αἰτίον πέρας εἰς τὴν ὑπόθεσιν.

— Εστω, εἶπε μὲ ἔμφασιν δὲ Υψίστος, χάριν τοῦ Αγίου Πέτρου καὶ σοῦ, ὁ Σώκρατες, συγκατανέω καὶ παραχωρῶ τὴν ἔκτακτον ταύτην ἀδειαν· διότι καὶ οἱ δύο σᾶς εἰσθε ἐκ τῶν ἔκλεκτῶν μου ὑπηκόων· ἀλλ' ἀπαίτε πλήρη μυστικότητα νὰ κρατήσῃς ἔκει· ἂν καὶ ἔχω πλήρη πεποίθησιν εἰς τὸν χωρακτήρα σου, οὐχὶ δὲ τόσον εἰς τὸν Ἀλκιβιάδην, ἐν τούτοις ἐπιθυμῶ νὰ ὄρκισθης.

τάξεις, εἰς τὸ πάτωμα . . . τῆς ὑπ' ἀριθ. . . οἰκίας; εἰνε ὅτι δὲν μεταχειρίζεται τὴν πλάκη τοῦ κ. Κοσσονάκου, ἡς ἡ ἐφαρμογὴ ὁμολογουμένως παρευσιάζει πολλὰ ἀτοπα καὶ ἐλλείψεις.

δοῦλός σας
κ. τ. λ.

Τί κάμνει δ Γκόδερ; Ἀναβαίνει ἐπὶ τῆς ἀμάξης του μετὰ τῆς μηχανῆς του καὶ ἐνῷ διέρχεται τὴν ὁδὸν κάτωθεν τῆς οἰκίας σου σὲ φωτογραφεῖ. Ἀκολούθως μεταβαίνει εἰς ἄλλον πελάτην καὶ καθεξῆς· ώς ἵστρος δηλαδή. Δὲν στέκεται πουθενά. Δὲν θέλεις εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἐπὶ τοῦ παραθύρου, νὰ φωτογραφηθῇς; ἔχει καλῶς· δὲν ἔχεις παρὰ νὰ ὄρισῃς τὸ μέρος, εἰς τὸ ὅποιον ἐπιθυμεῖς. Εἰς τὸν περίπατον; εἰς τὸ καφενεῖον; εἰς κήπον; Εἰνε ἀδιάφορον εἰς τὸν Γκόδερ. Θὰ σὲ εὔρῃ ἐφ' ἀμάξης ἡ ἔφιππος, ὅπου καὶ ἂν εἴσαι.

Μετὰ 24 ὥρας ἔχεις τὸν χάρτινον ἔσωτόν σου καὶ εἰς τοι μαγευμένος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν.

Πρὸς τὸ σύστημα τοῦτο τοῦ φωτογραφεῖν, διὰ τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ ὅποιου κακούχεται ἡ Ἀμερικὴ, μόνον ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπαραχθῇ ὡς οὐχ ἡττον εύφυης ἐφεύρεσις τοῦ κ. Κοσσονάκου, διὰ τὴν ὅποιαν δικαιίως σεμνύνεται ἡ Ἑλλὰς καὶ ἀντιποιεῖται μάλιστα τὴν προτεραιότητα τῆς ἐφεύρεσεως· διότι κυρίως τὸ σύστημα τοῦ Γκόδερ εἶνε μόνον μία τροποποίησις καὶ τελειοποίησις τῆς ἐφεύρεσεως τοῦ Κοσσονάκου. Ως εἶνε πασίγνωστον ὁ κ. Κοσσονάκος, ἀλείφων τὴν παλάμην του μὲ χημικές τινας ούσιας, τὴν ἐφαρμόζει βιαίως ἐπὶ τῆς παρειᾶς τοῦ φωτογραφηθησομένου· μετ' ὀλίγον δὲ τὸ ἀντίτυπον εἶνε ἔτοιμον. Πρὸς δέ, ὅπως τὸν ἐμιμήθη καὶ ὁ κ. Γκόδερ, δύναται καὶ ἔφιππος νὰ φωτογραφήσῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

'Αλλ' ὁ κ. Γκόδερ ὅχι μόνον ἔφιππος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀμάξης καὶ ἀπὸ τρεχούσης ἀμαξοστοιχίας σιδηροδρομικῆς δύναται νὰ φωτογραφῇ· πρὸς τούτοις ἀλλη μία διαφορὰ

καὶ οὐδὲν μεταχειρίζεται τὴν πλάκη τοῦ κ. Κοσσονάκου, ἡς ἡ ἐφαρμογὴ ὁμολογουμένως παρευσιάζει πολλὰ ἀτοπα καὶ ἐλλείψεις.
Ο κ. Κοσσονάκος θὰ κερδίσῃ μεγάλην ὑπόληψιν, ἐξακολουθήσῃ τὴν πλεονεκτοῦσαν καὶ ἀνώδυνον καὶ εὐγενῆ Γκοδέρειον μέθοδον, εἰς τὴν ἐφεύρεσιν τῆς ὁποίας ἀλλως τε συγέτεινε πολύ.

A.

ΤΟ ΚΟΥΡΜΠΑΝ-ΒΑΙΡΑΜ

ΕΝ ΚΑΙΡΩ.

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ.)

Χθὲς ἤρχισε τὸ Κουρμπάν Μπαΐραμ, τὸ Πάσχα τῶν Ὁμηρανῶν.

Απὸ τῆς 7 πρωινῆς ὥρας ὁ Κεδίβης ὑποδέχεται τὰς δημοσίας καὶ δημοτικὰς ἀρχὰς, τοὺς προξένους, ἴδιώτας καὶ μαθητάς. Η ὑποδοχὴ γίνεται εἰς τὸ παρὰ τὸν Νεῖλον ὥραν ἀνάκτορον Ghezira, ὃπου μετέβη καὶ ὁ ἡμέτερος πρόξενος κ. Ι. Μητσάκη καὶ τοὺς διερμηνέας, τοῦ καθαστηρακοῦτος μεγάλην ἀργυρᾶν ράβδον, κατὰ τὴν συνήθειαν. Εν τῇ πρὸς τὸ ἀνάκτορον ὁδῷ ἦσαν παρατεταγμένοι χωροφύλακες χαιρετῶντες· ἀλλοτε ἡτο ὅλος διστρατός. Τὸ ἀνάκτορον ἦτο κεκοσμημένον πολυτελέστατον διὰ χρυσῶν καὶ κρυσταλλίνων ἐπίπλων. Εἰς μέγαν διάδρομον ἦ μαζίλλον αἴθουσαν ἀνέμενον πλῆθος μεγιστάνων, ἀρχαὶ καὶ οἱ τελετάρχαι. Εἰς παρακειμένην δὲ αἴθουσαν τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἐν στολῇ. Εν τῇ αἰθούσῃ ταύτη δὲ πρόξενος τῆς Ιταλίκης παρουσίασε τοὺς ἡμετέρους εἰς

— Μὰ Δία . . . εἶπε ζωηρῶς καὶ λίαν προθύμως· κωφοί φωναὶ ἀπέσπασαν αἴφνης τὴν προσοχὴν τῶν ἐν τῷ Σωκράτης.

'Αλλ' ὁ "Αγιος Πέτρος τοσοῦτον ισχυρῶς εἴλκυσε τὸν νοντονεύδιακριτώτεραι, καὶ μετ' ὀλίγον οὐδεμίᾳ ἀμφιβοτρίβων τοῦ Σωκράτους, ἀμα ἱκουσε τὴν λέξιν ταύτην, λίαν ὑπῆρχεν ὅτι ἡτο μία σπουδαίας διεκδήλωσις τῶν μακῆτις βεβαίως τῷ διέφυγε, ὥστε ὀλίγον ἐδέσησε νὰ τὸν κάρων· οὐχ ἡττον ὁ Παντοδύναμος ἐταράχθη σφρόδρως, ἀνατρέψῃ. "Ασθεστος γέλως κατέλαβε τὴν Α. Μεγαλειότητα καὶ τὸν Μονογενῆ διὰ τὴν κωμικὴν ταύτην τῷ Παραδείσῳ· διότι οὐδέποτε ἀλλοτε παρόμοιον γεγονός εἶχε συμβῇ ἐν τηνήν. 'Ο "Τύψιστος τὸν ἀπήλλαξε τοῦ περαιτέρου ὅρτης τοιαύτης ἐπαναστάσεως. Τὸ ἀπειρον πλῆθος τῶν κου προσθέσαις ὅτι τὴν ἐπαύριον λίαν πρωὶ πρέπει νὰ εἶνε Μακάρων ἐπλησίασε τέλος μὲ ἀπερίγραπτον θόρυβον εἰς ζτοιμος, διότι ἐννοεῖ νὰ παράσχῃ ἐν λαμπρὸν θέχμα εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἐπὶ κεφαλῆς ἔχον ἔνα πρώτην ἀρχιερέα τῆς τοὺς ἀπελευθερωθησομένους κατοίκους τοῦ "Άδου· θὰ σᾶς Κύπρου ὄνοματι "Άγιον Μεσσηνέρην· πλησίον αὐτοῦ ἐξαποστέλω, εἶπε, δι' ἐνὸς μεγαλοπρεποῦς ἀροστάτου. ἦγετο ὑπὸ πολλῶν ὀθούμενος καὶ δερόμενος εἰς ἀνθρωποτρόπην.

Τὰ περὶ τοῦ "Άδου ἐφάνησαν εἰς τὸν "Αγιον Πέτρον πος ὠχρὸς, ίσχνὸς, μὲ ἡλιοιωμένους χαρακτῆρας τοῦ ὡς ὄνειρον· σκοτοδίνη τὸν κατέλαβε· δὲν ἡδύνατο νὰ ἐν προσώπου καὶ σχεδὸν λειπόθυμος· ἢτο δ ὁ ὅμογενης Τσενοήση τε ἡθελε νὰ εἴπῃ διὰ τούτου ὁ Παντοδύναμος· γραπόντης.

(Ακολουθεῖ).

— Μέγας εἰ Κύριε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, εἶπεν ὁ "Αγιος Πέτρος, σταυροκοπηθεὶς καὶ ποιῶν βαθυτάτην ὑπόκλισιν· ἡ χαρὰ δὲ ἐφαίνετο ἐπὶ τοῦ προσώπου του, διότι ἐσυλλογίζετο τὰ ἀμύθητα μέλλοντα κέρδη τοῦ καφενεῖου του.

— Μές ἀπὸ χιλιάδων στομάτων μακρόθεν ἐρχόμεναι ὑπό-